

Men det reelle problem er jo, at mange af de minoriteter, vi taler om, kræver en ekstraordinær indsats, som mange af vores ledere, som jo er ganske unge, 16-17-18 år, ikke har en chance for at løfte, og det er heller ikke anstændigt, at det er dem, der skal løse de problemer. Der må vi være nøgterne og sige, at idrætten i dag går et langt stykke af vejen, men vil man gå så bombastisk til værks, som bl.a. kulturministeren giver udtryk for – i hvert fald i Det Fri Aktuelt, men nu kan vi forhåbentlig få det yderlige uddybet, når kulturministeren skal svare senere på dagen – så mener vi helt afgjort i vores folketingsgruppe, at der skal være tale om socialrådgivere. Idrætten kan meget, men den kan ikke være et socialkontor.

Og jeg må jo sige, at da jeg hørte hr. Peder Sass, var det lige ved, at jeg troede, det var en socialdebat, vi var i gang med, og ikke en idrætspolitisk debat.

Så det, vi ser som risikoen, hvis vi fortsætter ud ad den bane, som er blevet kridtet op i de seneste dage, er, at vi mister de frivillige ledere, at vi ikke længere vil se de mange, som kommer i idrætsklubberne af glæde, og at vi i stedet for må til at betale os fra det. Og så er vi jo desværre ovre i en boldgade, som hedder overordnet styring og øget kommunalisering, som der jo desværre har været en tendens til.

Som jeg sagde til indledning, synes vi, at redegørelsen tager fat på mange helt relevante ting. Vi kan støtte langt det meste af det. Der, hvor vi måske har de største problemer, er lige akkurat på de områder, hvor der er modstridende oplysninger i den, men det går vi ud fra skyldes, at der kom en ny kulturminister mod slutningen af redegørelsens tilblivelse, og vi hilser med tilfredshed, at den ligesom er blevet hevet væk fra det Jytte Hilden-bord, som vi gennem lang tid frygtede ville komme til at præge denne redegørelse.

Derfor: Drejningen er vi meget tilfredse med. Vi er til gengæld meget utrygge ved, hvis det er således, at det er de seneste dages debat, der skal præge de kommende måneders forhandlinger med idrættens organisationer.

Jeg vil også gerne tilkendegive og udtrykke stor sympati for de mange andre områder, der er med til at tegne helheden i dansk idræt. Vi har på det seneste fået en henvendelse fra skoleidrætten. Der må jeg sådan mere for egen regning sige, at jeg gerne så, at der blev gjort betydelig mere, for jeg tror, at der netop i de helt unge år bliver lagt et fundament, som det er

værd at bygge på. Vores samfundsudvikling har også gjort, at vi kun kan tilskynde dem, der yder en indsats bl.a. ved idrætsaktiviteter om dagen. Det ser vi meget, meget positivt på.

Og netop i det lys synes jeg, det var en usædvanlig udtalelse, som hr. Peder Sass kom med i sit indlæg, hvor han – jeg har skrevet det ned, så jeg håber, det er rimelig korrekt citeret – sagde, at han syntes, at idrætten var for usynlig i lokalsamfundet. Det er ikke det lokale samfund, jeg kommer fra; det er ikke de lokalsamfund, som jeg færdes i. Der synes jeg, at idrætten er utrolig synlig, og det skal den også være. Idrætten er vores største bevægelse. Idrætten betyder kolossalt meget for vores samfund og skal fortsat gøre det. Derfor skal vi også passe kolossalt godt på, at vi ikke støder især de mange frivillige ledere fra den.

Til sidst et par bemærkninger om eliten. Her synes jeg, der er god grund til at understrege det, som også andre har gjort op til debatten i dag: at dansk idrætselite i den sammenhæng, vi diskuterer idrætspolitik i i dag, ikke er Bjarne Riis og Brian Laudrup. De er selvfølgelig eliten, de er oven i købet næsten cremen, men de spiller ikke nogen rolle i forhold til det, vi diskuterer her, hvor det er nogle helt andre perspektiver.

Og dér synes jeg, der er god grund til at sige – og det er vi jo heldigvis mange her i Folketingsalen, der kan være glade for – at den Team Danmark-lov, vi fik lavet for 10-11 år siden, har fungeret efter hensigten. Den har opfyldt en stor mission med hensyn til de uddannelsesmæssige og de sociale aspekter, og det ved jeg også at eliteidrætsudøvere er vældig tilfredse med. Til gengæld er vi i Venstre meget kede af, at skatteministeren har fjernet præmiekontourdsningen, som var en god og meget naturlig måde, hvorpå man gav eliten mulighed for at fordele sine indtægter, for af helt naturlige grunde har den jo ikke mulighed for at få den samme indtjening hvert år.

Men det korte af det lange er, at Venstre opfordrer til en dialog med idrætten, men kulturministeren bedes være opmærksom på, at denne dialog nødvendig skal ødelægges af nogle udtalelser, nemlig de allerede citerede fra Det Fri Aktuelt, som vi synes var lovlig skarpe.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg tror, det er Mark Twain, der på et eller andet tidspunkt skal skildre en duel, hvor duellantene ikke har noget våben, og så foreslår han en